

Nacional

L'inici de la fi de la batalla per la immunitat

El TGUE celebra dues vistes pel recurs de Puigdemont contra l'aixecament de la seva protecció

Dos caps policials, processats pel tret a l'ull a Roger Español

Se sumen a l'escopeter que ja havia estat processat per les lesions

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La mesa de Torrent és absoluta

ABSOLUCIÓ • El TSJC creu que els polítics no van desobeir el TC i que les resolucions que els han dut a judici són simples proclames polítics **RECURS** • Josep Costa defensa el principi de la inviolabilitat parlamentària i durà el cas al TS

Jordi Panyella
BARCELONA

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, TSJC, considera que el president del Parlament de Catalunya durant la XII legislatura i els seus tres membres de la mesa, Josep Costa, Eusebi Campdepadrós i Adriana Delgado, no van delinquir en acceptar a tràmit dues resolucions sobre l'autodeterminació de Catalunya i la monarquia borbònica.

El tribunal va comunicar ahir a les parts la sentència absolutòria però el cas encara no ha acabat el seu recorregut judicial. Un dels acusats, Josep Costa, ja va anunciar ahir que hi recorrerà al Tribunal Suprem perquè, tot i que ha quedat absolt, no se li ha reconegut el principi de la inviolabilitat parlamentària, que, al seu criteri, fa que no pugui ser perseguit judicialment.

La sentència absolutòria s'ha dictat per dos vots a un, per un costat el del ponent Carles Mir i el seu company de tribunal, Francisco Segura, i per un altre la magistrada Marta Pesqueira, que ha presentat un vot particular argumentant el perquè ella sí que hauria condemnat.

Les frases de la sentència

“Els fets declarats provats no són constitutius de cap delictes de desobediència funcional”

“Es reconeix [el TC en les seves sentències] el dret a l'exposició i defensa pública de qualsevol concepció ideològica”

“La qüestió prèvia o preliminar de nul·litat radical de totes les actuacions, plantejada pel senyor Costa, ha de ser desestimada”

“El que realment estava prohibit pel Constitucional era continuar el procés polític d'independència”

El nucli jurídic del cas era determinar si els quatre acusats havien desobeït les sentències i els requeriments del Tribunal Constitucional amb relació a no permetre cap debat que suposés la materialització del procés d'independència de Catalunya, interromput la tardor del 2017 amb l'aplicació de l'article 155 de la Constitució.

L'absolució dels quatre polítics s'ha dictat per una qüestió formal, de prova, però també per una qüestió de fons, de falta de fonament jurídic en l'acusació. En aquest sentit, el tribunal considera que durant la vist oral, en què

s'escolten els testimonis i es valoren les proves, “no ha quedat acreditat que els acusats hagin tingut coneixement” de la prohibició dictada pel Tribunal Constitucional.

Sentències prèvies

Les acusacions fonamentaven la seva tesi de desobediència en dues sentències del Tribunal Constitucional sobre el procés polític a Catalunya i que, al seu entendre, implicaven el Parlament en el sentit que no es podia donar curs a cap iniciativa vinculada amb el procés independentista.

El tribunal ha examinat detalladament la literalitat

Josep Costa sortint del TSJC després de conèixer la sentència absolutòria ■ ORIOL DURAN

d'aquestes sentències i admet que el TC impedeix la materialització del procés independentista a través d'iniciatives parlamentàries, però en cap cas prohibeix que es pugui debatre sobre la qüestió.

Els jutges Mir i Segura resumeixen aquesta idea escrivint que el Tribunal Constitucional reconeix el dret a defensar públicament una ideologia concreta, sigui quina sigui, i entenen que això és el que van fer els membres de la mesa en acceptar a tràmit les dues resolucions sobre l'autodeterminació i la monarquia espanyola.

En interpretar el sentit del Constitucional, els jut-

ges afirmen: “Es reconeix el dret a l'exposició i defensa pública de qualsevol concepció ideològica, incloent-hi les que preten guin per la condició de comunitat nacional a una determinada col·lectivitat.”

El que no es prohibeix

En un altre moment de la sentència, s'hi afirma: “La idea central és que el que prohibeix el Tribunal Constitucional és l'autodeterminació del poble de Catalunya, així com la sobirania del poble de Catalunya, dins un procés de sedició unilateral sense respectar els instruments de la Constitució per la se-

va pròpia reforma. El que no prohibeix és que es pugui exterioritzar la seva defensa com a aspiració política per part del Parlament.”

El tribunal també ha constatat que quan en el ple del Parlament van debatre la resolució sobre l'autodeterminació i la corona no s'havia rebut la providència del Tribunal Constitucional prohibint-ho de manera expressa. D'aquesta manera, el dia que es va debatre la resolució es va aprovar a les 10 del matí, 7 minuts i 8 segons, mentre que la comunicació prohibint-ho del TC no es va rebre fins a les 10 i 9

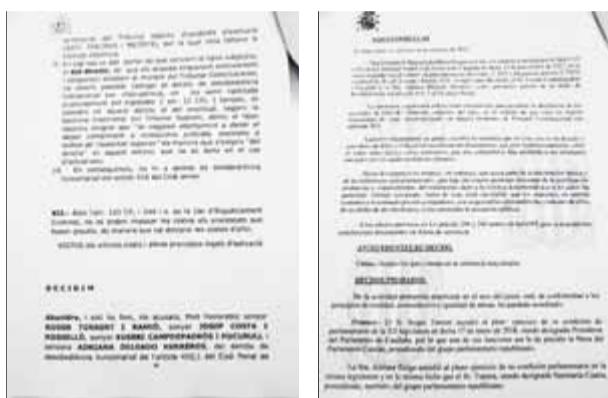
L'APUNT

'Repressiówashing'

Emili Bella

Cal celebrar que la justícia (sic) espanyola hagi tret el peu del coll al conseller Torrent, l'alcalde Delgado, l'exvicepresident primer del Parlament Costa i l'exsecretari de Justícia Campdepadrós. No confondre l'absolució en un judici que mai no s'hauria d'haver celebrat amb l'anomenada desjudicialització. Potser ha servit d'alguna cosa recusar el jutge Barrientos, però

tot plegat fa més tuf de guerra interna dins la judicatura o de *repressiówashing* de cara a Europa que de justícia. Tampoc no s'ha de confondre l'absolució amb el respecte de drets i llibertats per part de ses senyories, que s'agafen més aviat a qüestions tècniques. Sortim de dubtes: tornem a parlar d'autodeterminació i monarquia al Parlament i ja ho veurem.

A l'esquerra, en català, la sentència absolutòria i, a la dreta, el vot particular que condemna i escrit en castellà ■ JPF

Vot particular i en castellà

La paperassa de la sentència del Tribunal Superior de Justícia ocupa 105 folis, 79 dels quals corresponen a l'argumentació per l'absolució i els 26 restants són els que signa la magistrada Marta Pesqueira Cano per justificar els motius pels quals hauria condemnat la mesa. És el que es coneix tècnicament com a vot particular, en què un magistrat que discrepa de la resta de membres del tribunal, en aquest cas format per tres jutges, expressa els seus arguments jurídics.

En aquest cas, les diferències entre els partidaris de l'absolució i la defensora de la condemna de la mesa del Parlament de Catalunya no només són de fons, sinó que hi ha una evident discrepància formal en la llengua emprada pels uns i l'altra. El jutge Carles Mir ha utilitzat el català per redactar la resolu-

ció i al final de tot del document, després de comunicar la decisió absolutòria, ja diu que "cal traduir aquesta sentència a la llengua castellana", cautela que es pren coneixedor que el cas acabarà al Tribunal Suprem en forma de recurs.

En canvi, la magistrada Pesqueira redacta la seva resolució en castellà, llengua emprada majoritàriament als tribunals en les seves resolucions escrites. Pesqueira, que habitualment desenvolupa les seves funcions de jutge en un jutjat de primera instància de Barcelona, es va afegir al tribunal per substituir el magistrat Carlos Ramos, que havia estat recusat per Josep Costa.

El tercer magistrat que ha intervingut en el cas, Francisco Segura, ho va fer en substitució del Jesús María Barrientos, també recusat.

que encara estava viatjant per la xarxa telemàtica.

Al final de la sentència es fa una interessant comparació entre el capteniment de la mesa presidida per Roger Torrent i la que

La sentència compara la mesa de Torrent amb la de Forcadell

presidia Carme Forcadell en l'XI legislatura. Segons el tribunal, la "diferència essencial es troba en la manca de continuïtat en el procés unilateral de desvinculació de la Constitució, i de les resolucions del

Tribunal Constitucional, que va dur a terme l'anterior mesa del Parlament, tot i que no ho va aconseguir".

El judici de la mesa de Roger Torrent ha tornat a posar en el centre del debat jurídic el concepte de la inviolabilitat dels diputats i si aquests poden ser perseguits per la seva acció política. Si el tribunal hagués acceptat aquest punt hauria d'haver declarat nul tot el procediment i dictar l'absolució. El fet de no haver observat el tema de la inviolabilitat portarà l'exvicepresident del Parlament Josep Costa a presentar un recurs al Tribunal Suprem. ■

Trenta anys, zero judicis

RECURRENT • En més de 30 anys, temes semblants han anat al Parlament sense conseqüències **GOIG** • Gran part dels diputats van aplaudir en el ple d'ahir en saber l'absolució

Torrent i Aragonès felicitant-se ahir per la resolució absolutòria del TSJC ■ EFE

Clara Ribas / Jordi Panyella
BARCELONA

La mesa del Parlament presidida per Roger Torrent ha estat portada a judici per haver permès debatre a la cambra catalana sobre el dret a l'autodeterminació i la monarquia espanyola. Curiosament, però, aquest dos temes, i altres que hi són directament relacionats han estat debatuts en els darrers trenta anys pel ple sense que, fins ara, hagués comportat cap problema ni cap conseqüència judicial. De fet, en la sentència coneguda ahir, es reconeix que els dos conceptes pels quals la mesa era jutjada ja s'havien discutit al Parlament en més d'una ocasió. Així ho va demostrar una de les defenses amb un informe, signat pel secretari general del Parlament, Xavier Muro, en el qual s'enumeren una a una les resolucions i les mocions debatudes i aprovades.

Són més de 30 anys de resolucions i mocions. En concret, la primera resolució data del desembre de 1989, i és sobre el dret a decidir. I així, en 23 resolucions més, cada una amb temes referents a l'autodeterminació o el dret a decidir, entre altres aspectes. Així, en la llista hi trobem resolucions sobre la derogació del decret de Nova Planta

(febrer 1997), sobre Catalunya com a nacionalitat història (juny 1999), per demanar la transferència de les competències a la Generalitat per poder fer referèndums (juny 2003) o la de la constitució de la comissió d'estudi sobre el dret a decidir (juny 2013). Pel que fa a les mocions –6 en total–, hi ha des de la del març del 2011, en què es va aprovar la del dret del poble català a l'autodeterminació i a expressar la seva voluntat en una consulta, fins a la del 9 de novembre del 2014 sobre l'obertura del procés constituent.

Satisfacció a la cambra catalana

La sentència va ser rebuda ahir amb satisfacció per dirigents tant d'ERC com de Junts i també dels comuns, els quals ja van reaccionar amb aplaudiments al Parlament quan la vicepresidenta en funcions de presidenta, Alba Vergés, en va donar la notícia i va assenyalar el Parlament com a "baluard de la democràcia". El president de la Generalitat, Pere Aragonès, va constatar que "parlar d'autodeterminació i monarquia no és delictiu", i que "tampoc ho va ser l'1-O", i l'expresident Carles Puigdemont va mostrar la seva satisfacció i va recordar que la recusació als jutges feta per Josep Costa pot haver facilitat aquest desenllaç. ■

minuts. La resolució sobre la corona es va aprovar a les 10 i 5 minuts del matí, mentre que la prohibició no va arribar fins a les 10 i 8 minuts. Es dona la circumstància, un punt còmica, que el correu amb la prohibició del TC es va enviar al correu del Parlament a les 9 i 55 minuts, però com que el document pesava molt va trigar més del previst a arribar i va fer tard.

Aquell dia, i abans que es fes la votació, el portaveu de Ciutadans, Carlos Carrizosa, va prendre la paraula per demanar a la mesa si no s'havia rebut cap notificació del TC, i la resposta va ser negativa, ja

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Comín, Puigdemont i Ponsatí durant una roda de premsa que van fer al Parlament Europeu poc després que se'ls retirés la immunitat, el març del 2021 ■ ACN

Puigdemont inicia la batalla per la immunitat a Luxemburg

■ El TGUE celebra dues vistes pel recurs dels eurodiputats de Junts contra l'aixecament de la seva protecció ■ La defensa reforçarà l'argument de la persecució política amb la reforma del Codi Penal

Nazaret González Romero

Brussel·les

Nova batalla judicial dels eurodiputats de Junts a Europa. Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí busquen en una doble vista avui i demà a Luxemburg recuperar la immunitat plena després que l'Eurocambra els aixequés la protecció. El Tribunal General de la Unió Europea (TGUE) aborda en les sessions els recursos que van presentar el maig del 2021 contra la decisió de l'Eurocambra de deixar-los sense immunitat com havia demanat el magistrat del Tribunal Suprem Pablo Llarena.

La vista d'avui fa referència a un afer col·lateral: la demanda presentada per l'eurodiputada d'ERC Diana Riba, en nom de

Puigdemont i Comín, per la decisió de l'aleshores president, David Sassoli, de denegar la tramitació de la petició de protecció de la seva immunitat. Els eurodiputats entenen que Sassoli no va protegir la seva protecció parlamentària. Ara bé, el gruix de la qüestió s'abordarà demà, quan s'entri de ple en el recurs dels eurodiputats. En la sessió, els representants legals de l'Eurocambra, l'Estat i els eurodiputats exposaran els seus arguments. Per defensar la revocació del suplicatori, la defensa dels eurodiputats argumentarà que la petició de Llarena és per sedició, un delictes que no està penat en altres estats membres, com ara Alemanya, on la justícia ja va determinar que els fets no eren constitutius de delictes quan es va demanar ex-

Les dates

8.3.2021

L'Eurocambra aixeca la immunitat a Puigdemont, Comín i Ponsatí arran de la petició de Llarena.

24.5.2022

El TJUE acorda retornar, de forma cautelar, la protecció als tres eurodiputats de Junts per Catalunya.

La xifra

400

eurodiputats van votar a favor de retirar la immunitat a Puigdemont, Comín i Ponsatí.

Una sentència que serà clau per a les euroordres

La decisió del TGUE sobre la immunitat de Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí serà clau per desencallar altres processos judicials paralitzats en espera del que digui Luxemburg. La sentència del TGUE es preveu que arribi al gener o febrer i d'aquesta dependrà en bona part el futur de les euroordres contra l'expresident i els exconsellers a Bèlgica, suspeses, en-

tre d'altres, en espera de la decisió de la justícia europea sobre la immunitat dels tres eurodiputats de Junts. Ara bé, el cas de la immunitat parlamentària no és l'únic que manté les euroordres suspeses. El TJUE també s'ha de pronunciar encara sobre les preguntes prejudicials presentades pel magistrat Pablo Llarena en les quals qüestionava els motius que

havia donat la justícia belga per denegar les euroordres. L'opinió de l'advocat general del tribunal, que no és vinculant, va suposar un revés per als eurodiputats en tombar els arguments que havia donat Bèlgica per rebutjar les entregues. La sentència del TJUE per resoldre els dubtes de Llarena podria arribar a finals de desembre, si bé hi ha temps fins al març.

tradir Puigdemont per sedició. Un altre punt que la defensa ha sumat a la llista és la proposta de reforma del Codi Penal pel que fa al delictes de sedició. L'equip legal considera que això, i algunes declaracions posteriors del govern espanyol dient que podria facilitar l'extradició, reforcen l'argument que el suplicatori es va demanar com a part d'una "persecució política". El fet d'haver-los demanat per rebel·lió, després per sedició i que ara s'elimini el delictes demostra la motivació política, afirmen. Al·legaran també la manca d'imparcialitat en el procés que entenen que ha tingut el president del comitè d'Afers Jurídics, l'eurodiputat de Cs Adrián Vázquez.

Les vistes no canviaran la situació de Puigdemont, Comín i Ponsatí, que mantenen la protecció parlamentària. Si bé l'Eurocambra els la va aixecar, la justícia europea els la va retornar en no poder descartar la possibilitat que puguin ser detinguts. La protecció la tenen ara com a mesura cautelar, però el pronunciament de fons serà el que arribi del TGUE després de les vistes. La decisió, això sí, encara podrà ser objecte de recurs al TJUE, la instància superior. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern ja estén la mà en peu d'igualtat al PSC pels comptes

■ Aragonès l'insta a presentar propostes per negociar, però Illa es queixa que no se'ls facilita informació ■ L'executiu manté els ponts amb Junts i avança en temes energètics amb els comuns

Òscar Palau
BARCELONA

El president Pere Aragonès va estendre la mà ahir sense posar condicions al PSC en la negociació del pressupost del 2023 i, ja sense al·ludir a Junts i els comuns com a socis prioritars, el va situar en peu d'igualtat en les converses com a potencial aliat, per instar-lo a fer arribar les seves propostes a fi de "poder-les incorporar si hi ha acord". El president ho va oferir curiosament després d'una intervenció més indignada de l'habitual per part del cap de l'oposició, Salvador Illa, que es va queixar que no havien rebut tota la documentació sol·licitada, i que s'han assabentat "per tercers" del detall de l'esborrany de la llei d'acompanyament. "La documentació que tenim disponible se'ls ha fet arribar", es defensava Aragonès, que admetia que el text en qüestió s'ha tramès al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya (CTESC) i al Consell de Governos Locals, que agrupen diversos agents i entitats, perquè així ho marca la norma com a pas imprescindible abans que el Consell Executiu pugui aprovar el projecte de llei. Precisament, a la tarda

El president Pere Aragonès, amb el cap de l'oposició, Salvador Illa, ahir al Parlament ■ EFE

una delegació formada pels secretaris generals de la Presidència, Núria Cuenca, i Economia i Hisenda, Josep Maria Vilarubia, a més de Marc Ramentol, director general de coordinació interdepartamental, es va reunir amb una comitiva del PSC encapçalada pel diputat Jordi Riba, que no va servir per avançar gaire, més enllà que el govern es va comprometre a passar-los l'articulat de la llei d'acompanyament, i fins i tot els va fer avinents una dotzena de propostes a fi que les

valorin, en espera que els socialistes facin les seves, cosa que diuen que no han fet en espera de tenir tot el que demanen. "Sense més informació no cal que ens tornem a reunir", va indicar després el partit, que creu que "no és acceptable" el plantejament que els fa el govern de passar tot just una "lleteta" per veure què se'ls accepta.

Fonts del govern, en tot cas, van assegurar després que dividres ja van passar un resum acurat de la llei d'acompanyament al PSC, i que se li ha faci-

La cambra du el Pegasus a Europa

El Parlament va aprovar ahir amb els vots dels grups proposants -ERC, Junts, la CUP i ECP- i el rebuig de tots els altres la proposta de resolució per demanar exercir el dret a petició davant el Parlament Europeu sobre el cas d'espionatge amb Pegasus. En concret, la moció reclama demanar a l'eurocambra, amb caràcter d'urgència, que una delegació catalana hi pugui comparèixer, tant davant la comissió de peticions com la

comissió d'investigació sobre l'ús de Pegasus, per explicar amb detall el Catalangate. Així mateix, li fan arribar l'informe del laboratori CitizenLab, que va destapar el cas, i reclamen que s'estableixin instruments legals i mecanismes de control a escala europea dels estats membres per evitar ex-ante pràctiques "abusives i il·legals". A més, volen que insti la Comissió Europea a la "prohibició total i immediata" del programa espia.

tat la resta de la documentació demanada que se'ls pot passar, ja que no poden facilitar-los una proposta final precisament perquè no la tenen tancada. "Preferim construir prioritats a mesura que avanci la negociació amb tots els grups", va justificar l'executiu, que afirma que està donant "més informació que mai" en una negociació així.

Just després es va reunir amb la delegació de Junts, a què es va incorporar aquest cop l'exnúmero 2 d'Economia Jordi Cabrifa, i la negociació va ser més "dinàmica" segons les mateixes fonts, ja que es van intercanviar i es va fer el retorn de diverses propostes. Els juntaires, que encara no tenen acabat el decàleg anunciat de condicions, ja van plantejar aspectes com ara l'escola concertada i la fiscalitat, en què aprofundiran en els pròxims dies. En una nota després, això sí, Junts lamenta que el ritme de la negociació ve marcat pel calendari del pressupost al Congrés. A més, es queixen que la reunió va ser "exclusivament tècnica" i que encara no han rebut concrecions sobre les prioritats del govern. Fins que no les tinguin no les analitzaran i faran la seva proposta, ja possiblement en l'executiva de dilluns.

En espera de nova data amb Junts i el PSC, amb qui ja van avançar ahir les negociacions és amb els comuns, sobretot en aspectes energètics, fins al punt que en la trobada hi va ser també el secretari general d'Acció Climàtica, David Mascort. "Ha anat bé amb ells", deien fonts del govern, que ja hi té més cites demà i la setmana vinent. ■

Jutgen Hasél i deu acusats més per la protesta per la detenció de Puigdemont

Redacció
LLEIDA

El raper Pablo Hasél i deu persones més protagonitzen des d'ahir el judici a l'Audiència de Lleida en què se'ls demanen 5 anys i 3 mesos de presó -sis mesos més per reincidència a Hasél- per desordres públics, atemptat a l'autori-

tat i lesions durant la protesta del 25 de març del 2018 davant de la Subdelegació del Govern espanyol a Lleida contra la detenció de Carles Puigdemont a Alemanya. A l'inici de la vista, tant la fiscalia com l'Advocacia de l'Estat van arribar a un acord per rebaixar la pena a quatre dels encausats fins als 9

mesos, perquè van reconèixer els fets.

El judici quedarà avui vist per a sentència i els acusats van tenir el suport d'una trentena de persones de la Plataforma Antirepressiva de Ponent i del president d'Òmnium Cultural, Xavier Antich, que els van acompanyar fins a l'entrada. A la vista d'ahir

van declarar cinc mossos, que van coincidir a afirmar que la protesta va ser pacífica d'inici i que cap al final un grup de 200 persones van voler saltar de manera violenta el control policial. Avui declararan quatre mossos més, tres agents de la Guàrdia Civil, i els set acusats que van demanar fer-ho al final. ■

Els acusats, amb Hasél al fons, durant el primer dia del judici a l'Audiència de Lleida ■ EFE / RAMON GABRIEL

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PP escalfa amb dramatisme el ple de la fi de la sedició

Imposa el vot per crida per retratar cada diputat del PSOE pensant en el 28-M ■ La reforma de la malversació decau

David Portabella
MADRID

Si el Codi Penal ja és un afer que aixeca passions, el PP vol escalfar amb tot el dramatisme el ple del Congrés que avui debat i vota l'admissió a tràmit de la proposició de llei del PSOE i Podem –avalada per ERC– que deroga el delictes de sedició al Codi Penal hi introdueix el nou delictes de desordres públics agreujats. Després de no atrevir-se a recollir firmes –per no fracassar com amb els indults– i limitar-se a fer una gira autònomi-

ca en feus socialistes, la coordinadora general del PP, Cuca Gamarra, ha imposat que el vot avui es faci per crida i de viva veu perquè cada diputat del PSOE es retrati votant a favor de la fi de la sedició i la captura del moment pugui ser utilitzada en la campanya de les municipals i autonòmiques del 28 de maig. “El vot és una responsabilitat individual. És el dia de la veritat per als diputats del PSOE”, va dir.

Si el que es vol provocar és divisió interna, el manual parlamentari dicta que l'eina lògica és la peti-

Atac masclista de Toscano (Vox) a Montero

“Ministra alliberadora de violadors (...) Insultar qui passa anys estudiant dret quan l'únic mèrit que té vostè és haver estudiat en profunditat Pablo Iglesias.” És l'atac masclista que ahir al Congrés feia Carla Toscano (Vox) a la ministra Irene Montero. La titular d'Igualtat va exigir que l'atac resti al diari de sessions i es recordi la “violència política”. “Després de mi, cap més.”

Montero (Igualtat) rebia ahir l'atac masclista de Vox ■ EFE

ció de votació secreta i que el refugi de l'anonimat permeti un vot díscol, però amb el vot per crida el PP vol individualitzar el càstig electoral socialista. Si bé La Moncloa i el PSOE donen per descomptat que la sedició serà deglutida pel votant com ho van ser els indults, el que no tindria una digestió fàcil seria re-

escriure el delictes de malversació –amb el possible efecte indesitjat d'afavorir condemnats pels ERO o la Gürtel– i el propòsit ja ha decaigut fins i tot en l'ànim públic d'ERC. Davant la pressió del PP als 120 diputats, el president espanyol no s'arronsa. “Espanya va estar a punt de trencar-se el 2017 quan gover-

naven d'altres, avui el que fem és superar aquell trauma a còpia de convivència, de complir la Constitució i de fer passos cap a la distensió”, rebutia Pedro Sánchez.

El vot de Junts i la CUP

L'admissió a tràmit de la reforma de la sedició és també un examen per a Junts i la CUP. Si bé els de Míriam Noguera només indiquen que no hi votaran a favor –l'abstenció és una opció per no coincidir amb PP i Vox vetant el debat–, els diputats de la CUP Mireia Vehí i Albert Botran també preveuen l'abstenció perquè no volen vetar el debat, sinó afavorir la tramitació i fer sentir que esborrar la sedició no pot comportar eliminar el dret de protesta. Tot i que avui es vota el primer pas del Codi Penal i l'aprovació del pressupost estatal del 2023 i l'impost als rics i a la banca i les energètiques, la dreta invita ETA cada dia al debat arran de la retirada de la Guàrdia Civil de trànsit a Navarra pactada amb EH Bildu. ■

La Marató

per la salut cardiovascular

La banda sonora que batega amb tu

Antonio José / Morat / Tanxugueiras / Antonio Banderas, Marta Ribera i l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu dirigida pel mestre Josep Pons / Sicus Carbonell i Lildami / EUFÒRIA. Alvert, Chung-Man Kim, Clàudia Xiva, Edu Esteve, Estela, Joan Liaño, Laura Gibert, Llum, Looa, Mariona Escoda, Nerea Royo, Núria López, Pedro da Costa, Pep Munta, Scorpio, Triquell / Lexter / Triquell i Núria López / Pablo López / Mosaic / Mariona Escoda / Els Catarres / DonesStrings, Laura Andrés i Billows / Pol Granch / La Pegatina i Marlina / Delafé y las Flores Azules / Manu Guix / Macaco, Judit Neddermann i Momi Maiga / Las Migas, Magalí Sare i Maruja Limón / Lexu's, Sexenni, Luand, Bounce Twice, Tramma, Júlia Blum i Gigi Ros / La Fúmiga

Amb

EL PUNT AVUI+

L'ESPORTIU

Escolta'l a
Apple Music

A la venda amb el teu diari només el
27 de novembre

12€